

Sygn. akt III KO 4/21

POSTANOWIENIE

Dnia 4 lutego 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 4 lutego 2021 r.,
kwestii przyjęcia wniosku skazanego z art. 148 § 1 k.k. w zw. z art. 31 §
2 k.k. R. M. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym
wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 20 stycznia 2016 r. sygn.
akt II AKa (...) utrzymującego wyrok Sądu Okręgowego w W. z dnia 31
sierpnia 2015 r., sygn. akt II K (...),
na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej
bezzasadności.**

UZASADNIENIE

Skazany R. M. pismem z dnia 16 grudnia 2020 r. zwrócił się do Sądu
Okręgowego w W. z wnioskiem o wznowienie postępowania w powyżej
wskazanej sprawie. W lakonicznym uzasadnieniu tegoż pisma zapewnił,
iż nie zabił i nie popełnił przypisanej mu zbrodni zabójstwa G. E., a
także wskazał na zaistniałe w sprawie okoliczności, które – w jego
ocenie – świadczą o tym, że należy „przyjrzeć się jego sprawie
dokładnie i przyznać z urzędu obrońcę”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Z treści wniosku o wznowienie postępowania wynika jego oczywista bezzasadność. Dlatego też należało odmówić jego przyjęcia bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego prezentowane jest jednoznaczne stanowisko, że instytucja wznowienia postępowania należy do kręgu nadzwyczajnych środków zaskarżenia, których procesowe uruchomienie może nastąpić wyłącznie na podstawie przesłanek ściśle określonych w ustawie. Katalog okoliczności otwierających drogę do wystąpienia z inicjatywą wzruszenia prawomocnego rozstrzygnięcia zawierają przepisy art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k., art. 540b k.p.k., art. 542 § 3 k.p.k. Zaznaczyć przy tym należy, że w art. 545 § 3 k.p.k. ustawodawca sformułował obowiązek dokonywania kontroli wniosku o wznowienie postępowania z punktu widzenia jego ewentualnej oczywistej bezzasadności. Z brzmienia tego przepisu wynika, że sąd odmawia przyjęcia wniosku nie pochodzącego od prokuratora, obrońcy lub pełnomocnika, bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku, w szczególności odwołującego się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania, wynika jego oczywista bezzasadność. Decydująca jednak jest sama treść wniosku o wznowienie, który może być oczywiście bezzasadny z różnych powodów, na co wskazuje użyte wyrażenie "w szczególności".

Oczywista bezzasadność wniosku złożonego w niniejszej sprawie wynika przede wszystkim z jego treści. Taką ocenę implikuje wręcz

tylko takie uzasadnienie tego wniosku, które zaprezentował skazany. A to przecież to na nim ciąży obowiązek co najmniej uprawdopodobnienia zaistnienia podstaw do wznowienia postępowania, w rozumieniu wymogów wskazanych w przepisach rozdziału 56 Kodeksu postępowania karnego, zwłaszcza w art. 540 § 1, 2 i 3 k.p.k., co dopiero warunkuje możliwość wyznaczenia mu adwokata z urzędu dla sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania, bądź też sporządzenia opinii o braku podstaw do dokonania tej czynności.

Przedmiotowy wniosek o wznowienie postępowania jest kolejnym, już szóstym, który skazany sporządził. Wszystkie poprzednie wnioski uznano za oczywiście bezzasadne i odmówiono ich przyjęcia - w trybie art. 545 § 3 k.p.k.

Zestawienie treści pisma skazanego inicjującego niniejsze postępowanie z treścią przywołanych przez niego wyroków obydwu Sądów i uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego pozwala wnioskować o tym, że skazany traktuje instytucje wznowienia postępowania jako szansę na ponowienie przeprowadzonego już w jego sprawie prawomocnie postępowania. Świadczy o tym przywoływanie przez niego (i to w sposób bardzo ogólnikowy i bez wyjaśniającej intencji argumentacji) tych okoliczności i dowodów, które były już przedmiotem oceny orzekających w sprawie sądów (np. zeznania jego zmarłej żony K. Z., czy też przywołane przez skazanego opinie, a także kwestia „gdzie i kiedy i w jakich okolicznościach doznał G. E. obrażeń”).

Dodać należy, że w apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego od wyroku Sądu Okręgowego w W. kwestionowała ona zasadność dokonanej przez ten Sąd oceny zeznań K. Z., jak też niewyjaśnienie

„miejsca zbrodni”. Sąd Apelacyjny – jak wynika z treści jego rozstrzygnięcia – owych zarzutów i zgłaszanych w związku z nimi wątpliwości nie podzielił.

Brak jest zatem jakichkolwiek dopuszczalnych podstaw do uznania zasadności zgłoszonego przez skazanego w przedmiotowym wniosku żądania – tym bardziej tylko w taki sposób uzasadnionego.

Podkreślenia przy tym wymaga, że regulacja wstępnej kontroli wniosku o wznowienie postępowania zawarta w art. 545 § 3 k.p.k. wprowadzona została po to, aby wyeliminować konieczność przeprowadzania różnego rodzaju czynności procesowych związanych z wnioskiem, który w stopniu oczywistym nie może doprowadzić do wznowienia. Niezasadne jest więc wyznaczanie obrońcy z urzędu, skoro skazany nie podał w swoim wniosku okoliczności, które mogłyby być rozpatrywane w płaszczyźnie podstaw wznowienia postępowania.

Z tych też względów orzeczono, jak na wstępie.